

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobkyně: **D. d. s. š., s. v. p., z. š. a š. j. D., p. o., IČO X**
sídlem Pražská 151, Dobřichovice

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 18. 4. 2018, č. j. 18395/18/5000-10470-712343,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2018, č. j. 18395/18/5000-10470-712343, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2018, č. j. 18395/18/5000-10470-712343 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil platební výměr Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 3. 8. 2017, č. j. 3611252/17/2100/31471/205202 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Žalobkyně se rovněž domáhá zrušení prvostupňového rozhodnutí. Prvostupňovým rozhodnutím správce daně vyměřil žalobkyni odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 10 362 505 Kč, protože se žalobkyně dopustila v letech 2011 až 2013 porušení rozpočtové kázně, neboť mimo jiné použila v roce 2013 prostředky fondu reprodukce

majetku na jiný účel, než umožňuje § 58 odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen „rozpočtová pravidla“). Za porušení rozpočtové kázně ohledně použití prostředků fondu reprodukce majetku byla stanovena částka odvodu ve výši 7 536 399,49 Kč.

2. Žalobkyně předně namítla, že k pohybu finančních prostředků fondu reprodukce majetku nedošlo. To potvrdil sám žalovaný v napadeném rozhodnutí. Nemohlo proto dojít k porušení rozpočtové kázně, neboť dané finanční prostředky nebyly použity. Žalobkyně provedla chybně opravu účtování z důvodu administrativního pochybení. Žalobkyně původně prostředky fondu reprodukce majetku účtovala v roce 2011 a 2012 na účet č. 245 (jiné běžné účty), v roce 2013 zůstatek z daného účtu byl přeúčtován na účet č. 241 (běžný účet) s analytickým členěním na účet č. 416 (FRM). Stav bankovního účtu (245) k 31. 12. 2012 činil 7 566 589,78 Kč. Stav účtu č. 416 v roce 2012 činil 15 690 512,72 Kč, z čehož vyplývá, že částka 8 123 922,94 Kč nebyla na účtu 416 (FRM) finančně kryta. Žalobkyně z důvodu nesprávných účetních postupů nesnižovala výsledkově stav fondu reprodukce majetku a odpisy majetku žalobkyně nebyly proto finančně kryty. Z toho důvodu se zvyšoval rozdíl mezi finančními prostředky na bankovním účtu žalobkyně a evidencí finančních prostředků na účtu č. 416 (FRM) v účetnictví žalobkyně. Žalobkyně (jak je uvedeno výše) zaúčtovala následně zjištěné chyby na nákladové a výnosové účty, namísto toho, aby opravy uvedla v účtu č. 408 (Opravy minulých období). Na bankovním účtu žalobkyně určeném ke sledování prostředků fondu reprodukce majetku se nacházely ke dni 31. 12. 2013 finanční prostředky ve výši 7 536 399,49 Kč. Žalobkyně má proto za to, že došlo pouze k chybné účetní operaci, nikoliv k neoprávněnému použití finančních prostředků, neboť tyto nebyly vydány.
3. Žalobkyně rovněž uvedla, že odvedení výše uvedené částky do státního rozpočtu by pro žalobkyni představovalo vážnou újmu ohrožující její fungování a chod a tím ohrožení plnění jejího účelu – zajištění práv dětí na výchovu a vzdělání. Zvláště poukázala na skutečnost, že v její péči se nacházejí děti v tíživé životní situaci. Žalobkyně má tak za to, že je ve veřejném zájmu, aby mohla plnohodnotně fungovat. Provedením daného odvodu by její provoz byl vážně ohrožen, neboť uvedenou částkou nedisponuje, přičemž by pravděpodobně došlo i k jejímu zániku podle § 55 rozpočtových pravidel. Výše stanoveného odvodu do státního rozpočtu pro porušení rozpočtové kázně byla neproporcionální k závažnosti daného porušení rozpočtové kázně. Jednalo se pouze o marginální účetní pochybení, peněžní prostředky nebyly použity k jinému účelu. Je podle ní namístě uvažovat o výrazném snížení odvodu. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 3. 2014, č. j. 2 Afs 49/2013-34, a ze dne 26. 9. 2014, č. j. 2 As 106/2014-46, vyplývá, že odvody za porušení rozpočtové kázně mají být ukládány v přiměřené výši k vytýkanému pochybení, což žalovaný ani správce daně neučinili.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že finanční prostředky fondu reprodukce majetku byly použity v rozporu s § 58 odst. 2 rozpočtových pravidel, který taxativně vymezuje účely, na které je možné prostředky daného fondu použít. Použitím prostředků na krytí rozdílu mezi náklady a výnosy došlo k porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel, byť k pohybu peněžních prostředků nedošlo. Ve vztahu k námitce žalobkyně týkající se ohrožení jejího chodu žalovaný uvedl, že je nedůvodná. Žalobkyni bylo povoleno posečkání úhrady daně (celého odvodu podle prvostupňového rozhodnutí) a úhrady penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.

Žalobkyně rovněž podala žádost o prominutí odvodu a o této žádosti nebylo dosud rozhodnuto. Vážná újma na straně žalobkyně proto nemohla nastat. Žalovaný rovněž poukázal na závěry obsažené v rozsudku NSS ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36, dle nichž odvody za porušení rozpočtové kázně nepředstavují sankci ve smyslu správního trestání, ale pouze povinnost vrátit finanční prostředky vyplacené neoprávněně (nedodržení podmínek jejich poskytnutí). K námitce nepřiměřenosti výše odvodu žalovaný uvedl, že tuto námitku žalobkyně ve svém odvolání neuplatnila, nicméně i tak má prvostupňové rozhodnutí za správné. Dále ve vztahu k návrhu žalobkyně na zrušení prvostupňového rozhodnutí odkázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 Aps 2/2008-76, podle nějž lze zrušit platební výměr (prvostupňové rozhodnutí) tehdy, pokud neměl být vůbec vydán nebo pokud předchozí řízení trpělo takovými vadami, že v něm nelze dále pokračovat, což se v daném případě nestalo. Žalovaný z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Z protokolu správce daně ze dne 20. 8. 2014, č. j. 3557142/14/2100/04702-202102, vyplývá, že dne 20. 8. 2014 byla zahájena daňová kontrola žalobkyně.
6. Z protokolu Ministerstva financí o výsledku veřejnoprávní kontroly na místě ze dne 3. 7. 2015, č. j. MF-75901/2014/1705, vyplývá, že bankovní účet č. 174-1332111/0710 byl žalobkyní zřízen pro prostředky fondu reprodukce majetku. Stav bankovního účtu k 31. 12. 2012 činil 7 566 589,78 Kč.
7. Z vnitřního účetního dokladu žalobkyně ze dne 31. 12. 2013, č. 2012-18, vyplývá, že byl zvýšen výnos na účtu č. 649 o částku 7 536 399,49 Kč a zároveň stav účtu č. 416 (účetní zápis 416/649) o tuto částku snížen.
8. Prvostupňovým rozhodnutím správce daně vyměřil žalobkyni odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 10 362 505 Kč. Žalobkyně se dopustila v letech 2011 až 2013 porušení rozpočtové kázně, mimo jiné v roce 2013 použila prostředky fondu reprodukce majetku na jiný účel, než stanovuje § 58 odst. 2 rozpočtových pravidel. Za porušení rozpočtové kázně ve vztahu k použití prostředků fondu reprodukce majetku byla stanovena částka odvodu ve výši 7 536 399,49 Kč.
9. Prvostupňové rozhodnutí bylo odůvodněno zprávou o daňové kontrole ze dne 18. 7. 2017, č. j. 2690107/17/2100-31471-205202. Z ní vyplývá, že v roce 2013 žalobkyně použila na vyúčtování dopadů rekonstrukce účetnictví, tj. na krytí rozdílu mezi náklady a výnosy a zároveň k zajištění finančního krytí fondu reprodukce majetku, prostředky uvedeného fondu v částce 7 536 399,49 Kč, a to tak, že o tuto částku byl vnitřním účetním dokladem č. 2012-18 ze dne 31. 12. 2013 zvýšen výnos na účtu č. 649 a snížen stav účtu č. 416. Použitím finančních prostředků tímto způsobem byl porušen § 58 odst. 2 rozpočtových pravidel a došlo k porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel. Datem porušení rozpočtové kázně je 31. 12. 2013.
10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 1. 9. 2017 odvolání, které následně doplnila. V odvolání žalobkyně namítala, že sice chybovala při vedení účetnictví, nicméně se porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel nedopustila, neboť žádné finanční prostředky z fondu reprodukce majetku nebyly použity. Podle žalobkyně porušení rozpočtové kázně nastává až hospodařením s finančními prostředky, nikoliv jejich nesprávným zaúčtováním. V odvolání žalobkyně navrhla, aby

žalovaný svým výrokem prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že odvod za porušení rozpočtové kázně se vyměřuje ve výši 2 826 105,51 Kč.

11. K odvolání byly kromě jiného přiloženy i výpisy z bankovního účtu žalobkyně č. 174-1332111/0710 ze dne 2. 1. 2013 a ze dne 12. 3. 2014. Z nich vyplývá, že zůstatek na daném účtu činil ke dni 2. 1. 2013 částku ve výši 7 566 589,78 Kč a ke dni 1. 1. 2014 částku ve výši 7 566 589,78 Kč.
12. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění stručně shrnul dosavadní průběh řízení a uvedl, že finanční prostředky fondu reprodukce majetku byly použity v rozporu s § 58 odst. 2 rozpočtových pravidel, který taxativně vymezuje účely, na které je možné prostředky daného fondu použít. Použitím prostředků na krytí rozdílu mezi náklady a výnosy došlo k porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel, byť k pohybu peněžních prostředků nedošlo. Rovněž poukázal na skutečnost, že počáteční zůstatky pro účetnictví žalobkyně roku 2013 nebylo možné ověřit inventarizací.

Posouzení žaloby soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Poté přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem souhlasili. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Podle § 44 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel je porušením rozpočtové kázně neoprávněné použití peněžních prostředků státního rozpočtu a jiných peněžních prostředků státu.
15. Podle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel se pro účely tohoto zákona rozumí neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.
16. Podle § 58 odst. 2 rozpočtových pravidel se prostředků fondu reprodukce majetku používá a) na financování pořízení a technického zhodnocení hmotného a nehmotného dlouhodobého majetku; b) jako doplňkového zdroje financování oprav a udržování hmotného a nehmotného dlouhodobého i krátkodobého majetku a na pořízení hmotného a nehmotného krátkodobého majetku; c) k úhradě úvěrů přijatých podle § 62 odst. 3 rozpočtových pravidel.

17. V projednávané věci je podstatou sporu otázka, zda finanční prostředky náležející do fondu reprodukce majetku ve výši 7 536 399,49 Kč byly účetní operací ze dne 31. 12. 2013 (416/649) neoprávněně použity ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel.
18. Podle soudu lze souhlasit se žalovaným, že účely taxativně vymezené § 58 odst. 2 rozpočtových pravidel k využití prostředků fondu reprodukce majetku neumožňují jejich použití [ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel] k účetním operacím. Nicméně podle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel neoprávněně použití finančních prostředků nastane až okamžikem vydání peněžních prostředků ve spojení s porušením příslušné povinnosti nebo s porušením příslušného účelu či podmínek [srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 10. 2018, čj. 1 Afs 291/2017-33]. Proto, aby se v daném případě žalobkyně dopustila porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel, by musely být kumulativně splněny dvě podmínky: 1) vydání finančních prostředků a 2) porušení stanovené povinnosti nebo stanovené podmínky či účelu takovým vydáním. Z napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že správce daně i žalovaný zjistili, že finanční prostředky fondu reprodukce majetku nebyly žalobkyní vydány, a tento závěr jimi nebyl zpochybněn. Naopak v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný výslovně uvedl, že „nedošlo k pohybu peněžních prostředků“. Rovněž žalobkyní bylo v předcházejícím správním řízení prokázáno, že uvedené finanční prostředky nebyly vydány (*výpis z bankovního účtu žalobkyně se stavem zůstatku k 1. 1. 2014*) a že ve vztahu k nim nedošlo k jakémukoliv finančnímu pohybu. Soud proto dospěl k závěru, že finanční prostředky fondu reprodukce majetku ve výši 7 536 399,49 Kč nebyly dne 31. 12. 2013 použity žalobkyní (vydány), ale pouze zaúčtovány na jiný účet v rámci účetnictví žalobkyně. Jestliže tyto finanční prostředky nebyly vydány, pak nemohly být ani použity neoprávněně.
19. Skutečnost, že žalovaný i správce daně dovozují porušení rozpočtové kázně žalobkyní pouze z toho, že provádění účetních operací se odchýlilo od taxativně určených účelů, je podle soudu výsledkem příliš formalistického výkladu § 58 odst. 2 rozpočtových pravidel. Oba správní orgány mají za to, že provedením účetní operace došlo k vydání finančních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, ačkoliv na druhou stranu jsou si vědomi a nezpochybňují, že s finančními prostředky jinak než účetně nakládáno nebylo a že nebyly fakticky použity. Soud proto uzavírá, že ve vztahu k finančním prostředkům fondu reprodukce majetku ve výši 7 536 399,49 Kč, jež byly předmětem příslušné účetní operace žalobkyně ze dne 31. 12. 2013 (416/649), nedošlo k porušení rozpočtové kázně žalobkyní podle § 44 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel. Aplikace § 44 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel správcem daně a žalovaným na skutkové okolnosti v daném případě byla nesprávná. Námitka je proto důvodná.
20. Ačkoliv již tento závěr odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí, soud považuje za vhodné vyjádřit se alespoň stručně i k žalobním námitkám nepřiměřenosti výše odvodu v částce 7 536 399,49 Kč a ohrožení účelu zřízení žalobkyně.
21. Skutečnost, že žalobkyně námitku nepřiměřenosti výše odvodu neuplatnila v rámci odvolání, nebrání jejímu uplatnění až ve správní žalobě a i takovou námitkou se musí soud zabývat (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007-62).
22. K podstatě těchto žalobních námitek pak soud uvádí, že povinnost zasahovat do práv daňových subjektů a třetích osob pouze přiměřeně pro správce daně vyplývá ze zákona (§ 5 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„daňový řád“). Žalovaný i správce daně se tak měli otázkou přiměřenosti výše odvodu zabývat. Podle NSS „při stanovení výše odvodu je třeba zvažovat všechny podstatné okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu přiměřenosti, tedy rozumného poměru mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Pokud tedy okolnosti konkrétního případu vyvolávají otázku ohledně závažnosti porušení dané povinnosti, musí správce daně zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti.“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33). Z naposled citovaného rozhodnutí dále vyplývá, že „[j]ednou z elementárních zásad působení práva ve společnosti je, že zásahy veřejné moci do právní sféry fyzických a právnických osob musí být přiměřené. Ve vztahu k rozhodování o odvodu za porušení rozpočtové kázně to znamená, že při ukládání odvodu nelze abstrahovat od závažnosti porušení dotačních podmínek.“ Ačkoliv se v projednávané věci nejedná o otázku porušení rozpočtové kázně ve vztahu k dotaci, je třeba tyto závěry aplikovat i na ni. Správce daně ani žalovaný se však ve svých rozhodnutích nijak nevypořádali se skutečností, že za pouhou účetní operaci bez reálného pohybu finančních prostředků stanovili žalobkyni odvod převyšující částku 7 milionů Kč. Správce daně ani žalovaný se tak vůbec nezabývali povahou, významem a závažností jimi shledaného porušení rozpočtové kázně ani tím, zda jednání žalobkyně, v němž toto porušení spatřovali, odůvodňuje stanovení odvodu v plné výši, nebo zda je přiměřeným, účelným a vhodným odvod pouze částečný, odpovídající povaze, významu a závažnosti jednání žalobkyně. Kromě toho ačkoliv odvody do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně nejsou sankcemi, a proto se na ně nemohou vztahovat závěry Ústavního soudu stran „likvidačních“ sankcí při ukládání trestů za správní delikty (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36), měly se podle zdejšího soudu správní orgány v rámci posouzení přiměřenosti výše odvodu zabývat i tím, zda by jeho celková výše mohla mít likvidační charakter.

23. Požadavkům vyplývajícím z citované judikatury NSS tak napadené rozhodnutí ani prvostupňové rozhodnutí v naříkaném rozsahu neodpovídají. Toto pochybení pak způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí přitom brání věcnému posouzení žalobkyní namítané nepřiměřenosti a představovala by další důvod pro jeho zrušení, jestliže by soud napadené rozhodnutí nezrušil pro nezákonnost.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc žalovanému podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení. Prvostupňové rozhodnutí soud nezrušil, neboť nebyly naplněny podmínky pro jeho zrušení (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 Aps 2/2008-76). Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit [§ 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu], je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit (§ 7 odst. 2 daňového řádu). Bude tak na posouzení žalovaného v dalším řízení, zda bude věc moci být s ohledem na skutkový a právní stav ke dni jeho rozhodování a vázanost právním názorem soudu a při zachování všech procesních práv žalobkyně konečným způsobem rozhodnuta v odvolacím řízení. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou správní orgány vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

25. Výrokem II soud rozhodl o náhradě nákladů řízení podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalovanému jako neúspěšnému účastníkovi náhrada nákladů nenáleží. Naopak žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, soud právo na náhradu nákladů řízení přiznal. Náklady, které žalobkyni jako nezastoupené účastnici řízení v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. srpna 2020

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu